

Lad saa det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) føre Landets Kornpolitik videre. Det er en ganske selvfølgelig, simpel Sag og har intet som helst med Ømfindtlighed overfor Kritik af gøre. Jeg har betragtet det som den største Selvfølgelighed, at De Herrer har ønsket at fremsætte deres Anskuelse om denne Sag, men i det Øjeblik de ikke blot fremsætter deres Anskuelse, deres Kritik, men endog saa samler dette i en Dagsorden, som gaar lige imod det Standpunkt, jeg har forfægtet, har jeg kun at sige: Vedtages den Dagsorden, maa jeg træde tilbage. Det vilde være Udtryk for liden Respekt for Folketingets Betydning, hvis jeg ikke gjorde det.

Med Hensyn til Højres Dagsorden ligger Sagen noget anderledes, fordi Højre har afstaaet fra i deres Dagsorden positivt at forlange, at Regeringen skal opgive noget, den anser for rigtigt. Men Højres Dagsorden har til Gengæld stillet noget andet op, som synes mig urigtigt, og som jeg derfor ikke kan gaa ind paa. Dette vil jeg blive nødt til at dvæle lidt ved. Det er min Opfattelse, at naar vi betragter vore Muligheder for Brødforsyning fra nu af indtil næste Høst, vil det være uforsvarligt ikke at regne med den Mulighed, at yderligere Tilførsler udover, hvad vi allerede har sikret os, kan blive os afskaaret. Det vil være uforsvarligt ikke at regne med denne Mulighed. Dette maa vi derfor først og fremmest have for Øje. Det er mit Haab, at det vil vise sig at være rigtigt, at Korn, dansk Korn, Rug og Hvede i Forbindelse med fremmed Korn, som vi har sikret os, kan give os Brødkorn nok til den kommende Høst. Saafremt den Optælling, der blev foretaget paa 79,000 Ejendomme, nu ved Kontroloptællingen i Begyndelsen af Februar viser sig at holde Stik, og hvis Udførselsforbudet er blevet overholdt, som det bør overholdes, vil der være tilstrækkeligt. Jeg har Grund til at tro, at det vil vise sig at være Tilfældet, thi jeg tror, at det er rigtigt, hvad der fra mange Sider er udtalt, baade her i Folketinget og i Landstinget, af Medlemmer af Venstre, at Kornopgivelserne paa de 79,000 Ejendomme vilde vise et Minimum. Af den utærskede Rug skulde man anslaa, hvad man var i Besiddelse af, og man tør, som navnlig Venstres Ordfører i Landstinget udtalte, være sikker paa, at ingen vil anslaa, hvad han har liggende utærsket, til mere, end der virkelig vil vise sig at være, for ikke at skulle komme til at svare til mere, end man virkelig har. Jeg tror altsaa, man tør gaa ud fra, at hvad jeg her siger vil slaa til. For

at være paa den sikre Side har jeg imidlertid anset det for rigtigt, baade før Forespørgselen blev stillet at gøre yderligere Indkøb, som altsaa kommer ud over, hvad man i Beregningen har haft at gøre med, og ogsaa at slutte mig til Forespørgerne, naar de opfordrer til yderligere Indkøb. Det havde den overordentlige Kommission samme Dag raadet til, og jeg vilde altsaa have fulgt den uden særlig Foranledning fra Rigsdagens Side. Men jeg vil videre sige, at det at indføre dyrt fremmed Korn, udover det nødvendige til Landets Brødforsyning, for at kunne anvende det hjemlige til Foderbrug vil ikke være nogen økonomisk Foranstaltning, saa længe udenlandsk Foderkorn kan faas billigere end udenlandsk Brødkorn. Derfor vil det være rigtigt at sætte al Kraft ind paa, at Foderstofindsørgselen kan foregaa saa livligt som muligt, og at træffe alle Foranstaltninger til ogsaa at fremskaffe de billigst mulige Fodermidler. Derfor har Regeringen gjort, hvad den formaaede, for at bringe Foderstofimportørerne i Forbindelse med hinanden, for at Indførselen kunde foregaa saa organiseret som muligt, og for at Priserne kunde blive de rimeligst mulige. Den har gjort, hvad den kunde, for at skabe os aabne Markeder paa Steder, hvor der var lukket, ved atter at sende med særlige Instruksier til London Mænd, som der skulde søge at faa frigivet Majs. Den har gjort, hvad den kunde, ved at bringe Organisationer i Forbindelse med handlende, som kunde skaffe særlige Foderstoffer, hvoraf der ellers ikke her i Landet anvendtes saa meget — jeg sigter til Forsøget paa at faa Østasiatisk Kompagni til at indføre Risaffald i stor Udstrækning. Alle Bestræbelser for at fremme Indførselen af de billigst mulige Foderstoffer bør støttes paa enhver Maade. Derfor har Regeringen endvidere søgt at finde en Udvej til at begrænse Fragternes uhyre Stigning. Som de Herrer vil vide, er dette et Verdensspørgsmaal. I England staaer det paa Dagsordenen. Det er et af de vanskeligste Spørgsmaal, fordi Skibsfarten jo er international, og Skibe kan befare Havene overalt i Verden og søge de bedst mulige Kaar. Imidlertid har vi taget Initiativet til en Forhandling med danske Redere, og efter at de har sagt, at den eneste Udvej var en Forhandling ogsaa med de andre nordiske Redere, har vi gjort, hvad vi kunde, for at faa en saadan i Stand. Og ligesom jeg i Gaar kunde meddele, at den norske Regering var villig til at medvirke til en saadan Konference, kan jeg i Dag give den Oplysning, at ogsaa den svenske